

Nazwa modułu kształcenia	Wprowadzenie do ochrony zabytków
Nazwa jednostki prowadzącej moduł	Instytut Historii Sztuki
Kod modułu	ODK-I-02
Język kształcenia	Polski
Efekty kształcenia dla modułu kształcenia	WIEDZA K_W01 ma podstawową wiedzę o miejscu i znaczeniu wiedzy o ochronie dóbr kultury w systemie nauk oraz ich specyfice przedmiotowej i metodologicznej K_W02 zna i rozumie terminologię związaną z ochroną dóbr kultury K_W03 ma uporządkowaną wiedzę ogólną, obejmującą terminologię, teorie i metodologię z zakresu ochrony dóbr kultury K_W06 ma podstawową wiedzę o głównych kierunkach rozwoju i najważniejszych nowych osiągnięciach w zakresie wiedzy o ochronie dóbr kultury i pokrewnych dyscyplinach naukowych K_W07 zna i rozumie podstawowe metody ochrony dziedzictwa kulturowego i doktryny konserwatorskie właściwe dla wybranych tradycji, teorii i szkół badawczych K_W08 zna i rozumie podstawowe pojęcia i zasady z zakresu ochrony własności przemysłowej i prawa autorskiego K_W09 ma świadomość kompleksowej natury języka oraz jego złożoności i historycznej zmienności jego znaczeń UMIEJĘTNOŚCI K_U01 potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów K_U02 potrafi wyszukiwać, analizować, oceniać, selekcjonować i użytkować informację z wykorzystaniem różnych źródeł i sposobów K_U05 potrafi opisać konkretne działania konserwatorskie oraz przeprowadzić ich krytyczną analizę i interpretację z zastosowaniem typowych metod, w celu określenia ich znaczeń, oddziaływania społecznego, miejsca w procesie historyczno-kulturowym KOMPETENCJE K_K01 rozumie potrzebę uczenia się przez całe życie K_K04 prawidłowo identyfikuje i rozstrzyga dylematy związane z wykonywaniem zawodu K_K05 ma świadomość odpowiedzialności za zachowanie dziedzictwa kulturowego regionu, kraju, Europy i innych kontynentów
Typ modułu kształcenia (obowiązkowy/fakultatywny)	Obowiązkowy
Rok studiów	I
Semestr	1-2
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących moduł	dr Andrzej Siwek, dr inż. arch. Jacek Chrząszczewski, mgr Marcin Ciba, mgr inż. arch. Piotr Stępień lub osoby wyznaczone przez Dyрекcję IHS, w ramach posiadanych możliwości

	kadrowych Instytutu
Imię i nazwisko osoby/osób egzaminującej/egzaminujących bądź udzielającej zaliczenia, w przypadku gdy nie jest to osoba prowadząca dany moduł	dr Andrzej Siwek, dr inż. arch. Jacek Chrząszczewski, mgr Marcin Ciba, mgr inż. arch. Piotr Stępień lub osoby wyznaczone przez Dyрекcję IHS, w ramach posiadanych możliwości kadrowych Instytutu
Sposób realizacji	Wykłady 90 godz., konwersatoria 60 godzin
Wymagania wstępne i dodatkowe	brak wymagań wstępnych
Liczba godzin zajęć dydaktycznych wymagających bezpośredniego udziału nauczyciela akademickiego i studentów, gdy w danym module przewidziane są takie zajęcia	150 godz.
Liczba punktów ECTS przypisana modułowi	17
Bilans punktów ECTS	1. Doktryny konserwatorskie w ujęciu historycznym (obowiązkowy wykład z egzaminem) – 7 pkt. 2. Prawo w ochronie zabytków (obowiązkowy wykład z egzaminem) – 4 pkt. 3. Konserwacja zabytków architektury (obowiązkowe konwersatorium z egzaminem) – 3 pkt. 4. Konserwacja zabytków malarstwa i rzeźby (obowiązkowe konwersatorium na zaliczenie) – 3 pkt.
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład bogato ilustrowany zdjęciami, ćwiczenia stacjonarne, z wykorzystaniem zasobów biblioteki IHS UJ, bibliotek cyfrowych i intermediów, ćwiczenia terenowe prowadzone bezpośrednio przy zabytkach w tym zajęcia terenowe w wybranych zabytkach architektury w trakcie prac konserwatorskich. Zajęcia w pracowni konserwatorskiej połączone z obserwacją działań konserwatorskich przy wybranych dziełach sztuki. Konsultacje
Metody sprawdzania i oceny efektów kształcenia uzyskanych przez studentów	Egzaminy w zakresie materiału zaprezentowanego na wykładach i konwersatoriach, i wiadomości z zalecanej literatury przedmiotu. 1. Wykład Doktryny konserwatorskie w ujęciu historycznym; 2. Wykład Prawo w ochronie zabytków; 3. Konwersatorium Konserwacja zabytków architektury; 4. Konwersatorium Konserwacja zabytków malarstwa i rzeźby
Forma i warunki zaliczenia modułu, w tym zasady dopuszczenia do egzaminu, zaliczenia, a także forma i warunki zaliczenia poszczególnych zajęć wchodzących w zakres danego modułu	Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu ustnego lub pisemnego, a jej podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach. Zaliczenia prac pisemnych dokonuje się na podstawie złożonego egzemplarza pracy w wersji papierowej, w której zostały uwzględnione poprawki wskazane przez prowadzącego zajęcia. Prowadzący ustala harmonogram prezentowania prac w toku zajęć, a ostateczny termin złożenia pierwszej wersji do poprawki to ostatni dzień zajęć dydaktycznych. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej wskazanych przez niego korekt i złożonej w drugim tygodniu sesji

	poprawkowej. Zaliczenia na podstawie udziału i aktywności w zajęciach; egzaminy z Doktryny konserwatorskie w ujęciu historycznym, Prawo w ochronie zabytków i Konserwacja zabytków architektury.
Treści modułu kształcenia	Celem modułu jest dostarczenie studentom podstaw teoretycznych i wiedzy praktycznej umożliwiających podejmowanie decyzji w trakcie prac konserwatorskich. Studenci zapoznawani są z historią doktryn konserwatorskich i metodami działań konserwatorskich w ujęciu historycznym, a także z konkretnymi przypadkami decyzji i działań konserwatorskich rozpatrywanych <i>pars pro toto</i>. Studenci poznają ramy prawne działań związanych z szeroko rozumianą opieką nad zabytkami. Rozpatrywane są zarówno modele teoretyczne jak i szczegółowe przypadki decyzji i sposobów postępowania z wybranymi zabytkami architektury (w tym także urbanistyki, architektury krajobrazu, etc), malarstwa, rzeźby, rzemiosła artystycznego. Student zapoznaje się ze specyficznym aparatem pojęciowym stosowanym w Ochronie dóbr kultury Moduł obejmuje następujące przedmioty: 1. Doktryny konserwatorskie w ujęciu historycznym (obowiązkowy wykład z egzaminem) 2. Prawo w ochronie zabytków (obowiązkowy wykład z egzaminem) 3. Konserwacja zabytków architektury (obowiązkowe konwersatorium z egzaminem) 4. Konserwacja zabytków malarstwa i rzeźby (obowiązkowe konwersatorium na zaliczenie)
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Wykazy literatury do poszczególnych przedmiotów zawarte w tabelach poszczególnych przedmiotów
Metody i kryteria oceniania	Oceniania jest wiedza zdobyta w trakcie wykładów i ćwiczeń, a także materiał opanowany samodzielnie przez studenta w trakcie lektury literatury podanej w wykazach do poszczególnych egzaminów.
Wymiar, zasady i forma odbywania praktyk, w przypadku, gdy program kształcenia przewiduje praktyki	Program modułu kształcenia nie przewiduje praktyk zawodowych

Tabele przedmiotów

Nazwa przedmiotu	Doktryny konserwatorskie w ujęciu historycznym. (obowiązkowy wykład z egzaminem)
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiot w module	Wprowadzenie do ochrony zabytków ODK-I-02-01
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Dr Andrzej Siwek
Sposób realizacji	Wykład
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	60
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład informacyjny, wykład problemowy
Sposób zaliczenia przedmiotu	Prace pisemne i egzamin ustny
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu ustnego, a jego podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach. Zaliczenia prac pisemnych (w każdym semestrze) dokonuje się na podstawie złożonego egzemplarza pracy w wersji papierowej, w której zostały uwzględnione poprawki wskazane przez prowadzącego zajęcia. Prowadzący ustala harmonogram prezentowania prac w toku zajęć, a ostateczny termin złożenia pierwszej wersji do poprawki to ostatni dzień zajęć dydaktycznych. Prowadzący zajęcia ma prawo odmówić zaliczenia pracy nieuwzględniającej wskazanych przez niego korekt i złożonej w drugim tygodniu sesji poprawkowej. Zaliczenie 1 semestr: Obecność na wykładach, praca pisemna – esej na podstawie literatury tematu podanej podczas zajęć wprowadzających Zaliczenie 2 semestr: Obecność na wykładach, praca pisemna, egzamin ustny (jedno pytanie dotyczy sprawozdania z lektury podanej podczas zajęć, dwa odnośnie materiału przedstawionego podczas wykładów i w literaturze przedmiotu)
Opis przedmiotu	Wymagania: Znajomość problematyki omawianej podczas wykładów, pogłębiona lekturą literatury podstawowej. Umiejętność osadzania problemów w szerokim kontekście historycznym i kulturowym oraz ilustrowania sformułowań doktrynalnych wybranymi realizacjami konserwatorskimi. Zapoznanie się z wybranym tekstem źródłowym, umiejętność jego interpretacji i oraz wskazania roli w kontekście historii doktryn konserwatorskich.

	Zagadnienia: - podstawowe pojęcia i mechanizmy z zakresu ochrony zabytków oraz kształtowania doktryny konserwatorskiej - Okres predoktrynalny – stosunek do dzieł dawnych w okresie starożytnym i w średniowieczu. - Pierwsze próby instytucjonalizowania działań – okres odrodzenia i baroku (rola papieżstwa, Rafael, działania po Soborze Trydenckim, stosunek do dzieł dawnych w Europie XVI – XVIII w.) - Narodziny nowoczesnej ochrony zabytków - okres oświecenia, definiowanie zabytku, jego roli w odniesieniu do historii, koncepcje instytucjonalizowania ochrony. - Spojrzenie romantyczne – kult pamiątek, stosunek do przeszłości, stosunek do kształtu i materii budowli dawnych, memoriały i programy. - Główne nurty dziewiętnastowiecznego konserwatorstwa – historyzm, a zabytki; puryzm; nie interwencjonizm; europejskie środowiska regionalne; dyskusje programowe; badania, prawo i organizacja w działaniach konserwatorskich. - Krystalizowanie doktryn u progu XX w. – wypowiedzi Riegla (teoria wartości), Dworzaka, Dehio, postawa środowisk włoskich, angielskich, francuskich, ”szkoła wiedeńska” i ”berlińska”, sytuacja ziem polskich, polski udział w dyskusji o zabytkach. - Doktrynalne dokumenty międzynarodowe – Karta Ateńska, Karta Wenecka, ich rola i recepcja, inne dokumenty programowe, konfrontacja teorii z praktyką w kontekście zniszczeń wojennych. - Rola UNESCO i Konwencji w sprawie ochrony światowego dziedzictwa kulturalnego i naturalnego w kształtowaniu doktryny konserwatorskiej drugiej połowy XX w. i początków XXI w., dokumenty programowe ICOMOS.
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura podstawowa: Marian Arszyński, <i>Idea – Pamięć – Troska. Rola zabytków w przestrzeni społecznej i formy działań na rzecz ich zachowania od starożytności do połowy XX wieku</i>, Malbork 2007.

Jerzy Frycz, *Restauracja i konserwacja zabytków architektury w Polsce w latach 1795 – 1918*, Warszawa 1975.

Paweł Dettloff, *Odbudowa i restauracja zabytków architektury w Polsce w latach 1918 – 1939. Teoria i praktyka*, Kraków 2006.

Bogdan Szmygin, *Kształtowanie koncepcji zabytku i doktryny konserwatorskiej w Polsce w XX wieku*, Lublin 2000.

Zabytek i historia. Wokół problemów konserwacji i ochrony zabytków w XIX wieku. Antologia, oprac. Piotr Kosiewski i Jarosław Krawczyk, Warszawa 2007.

Ksawery Piwocki, *Pierwsza nowoczesna teoria sztuki, poglądy Aloisa Riegla*, Warszawa 1970.

Alois Riegl, *Georg Dehio i kult zabytków*, Warszawa 2006 (przekład i wstęp Ryszard Kasperowicz).

Wokół Wawelu, Antologia tekstów z lat 1901 – 1909, redakcja i wstęp Jarosław Krawczyk, Warszawa - Kraków 2001.

Jan Białostocki, *Historia sztuki i konserwatorstwo* [w:] *Konserwator i zabytek. In memoriam Jerzego Remera*, Warszawa 1991, s. 22 – 28.

Kongres Konserwatorów Polskich, wyd. Stowarzyszenie Konserwatorów Zabytków, Warszawa 2005.

Katarzyna Zalaśńska red., *Konwencje UNESCO w dziedzinie kultury. Komentarz*, Warszawa 2014.

Literatura uzupełniająca:

Alfredo Barbacci, *Konserwacja zabytków we Włoszech (Biblioteka muzealnictwa i ochrony zabytków, seria B, T. XVI)*, Warszawa 1966.

Antoni Chodyński, *Konrad Steinbrecht i jego dzieło*, „Rocznik Gdański”, R. 47:1987, z. 2, s. 21 – 59.

Anna Czapska, *Zarys historii ochrony zabytków w niektórych krajach europejskich* [w:] *Zarys problematyki ochrony zabytków* (skrypt), Warszawa 1996, s. 13 – 22.

Bohdan Rymaszewski, *Klucze ochrony zabytków w Polsce*, Warszawa 1992.

Bohdan Rymaszewski, *Polska ochrona zabytków. Refleksje lat 1918 - 2002*, Warszawa 2002.

Bogumiła Rouba, *Pielęgnacja świątyni i innych zabytków*, Toruń 2014.

Bogusław Szmygin, *Teksty doktrynalne w ochronie dziedzictwa – analiza formalna i propozycje [w:] Współczesne problemy teorii konserwatorskiej w Polsce*, Warszawa – Lublin, 2008, s. 145 – 154.

Karta Ateńska, 1931

Karta Krakowska, 2000

Karta Wenecka, 1964

Ksawery Piwocki, *Sztuka żywa. Szkice z teorii i metodyki historii sztuki*, cz. III: *Teoria konserwacji zabytków*, Wrocław 1970.

Paweł Dettloff, Marcin Fabiański, Andrzej Fischinger, *Zamek Królewski na Wawelu. Sto lat odnowy (1905 – 2005)*, Kraków 2005.

Tadeusz Kowalski, *Rekonstrukcja zabytków architektury. Teoria a praktyka*, Warszawa 1985.

Vademecum Konserwatora Zabytków, „Biuletyn ICOMOS”, 1996: Międzynarodowe normy ochrony dziedzictwa kultury.

Walter Frodl, *History of Restoration*, Roma 1970.

Walter Frodl, *Pojęcia i kryteria wartościowania zabytków*, „Biblioteka Muzealnictwa i Ochrony Zabytków”, seria B, t. XIII, Warszawa 1966.

Witwicki Michał, *Kryteria oceny wartości zabytkowej obiektów architektury jako podstawa wpisu do rejestru zabytków*, „Ochrona Zabytków”, 2007; nr 1, s. 77–98.

Nazwa przedmiotu	Prawo w ochronie zabytków (obowiązkowy wykład z egzaminem)
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiot w module	Wprowadzenie do ochrony zabytków ODK-I-02-02
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	dr inż. arch. Jacek Chrząszczewski
Sposób realizacji	Konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	metody podające: o objaśnienie lub wyjaśnienie metody problemowe: • metody aktywizujące: • dyskusja dydaktyczna metody praktyczne: • ćwiczenia przedmiotowe
Sposób zaliczenia przedmiotu	Egzamin
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu pisemnego, a jego podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach. EGZAMIN Obowiązuje następująca skala ocen (1-100 pkt.): • 0-50 pkt. ocena ndst • 51-60 pkt. ocena dst • 61-70 pkt. ocena + dst • 71-80 pkt. ocena db • 81-90 pkt. ocena + db • 91-100 pkt. ocena bdb Ocenie podlega: • obecność i aktywny udział w zajęciach (ocenie ciągłe) 0-40 pkt. • Ustne zaliczenie, test wielokrotnego wyboru lub przygotowanie wypracowania - pracy pisemnej o objętości do 10 stron - forma i termin zaliczenia (w sesji, jak i w tzw. przedterminie) ustalane na pierwszych zajęciach 0-60 pkt.
Opis przedmiotu	Podstawowe założenia polskiego systemu prawnego – źródła prawa, gałęzie prawa (cywilne, karne, administracyjne) - Ochrona zabytków w prawie polskim, międzynarodowym publicznym oraz prawie europejskim - Podstawowe założenia ustawy o: a) muzeach, b) ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, c) bibliotekach, d) archiwach i zasobie archiwalnym - Prawo cywilne - zabytek jako przedmiot prawa własności (nabywanie i ograniczenia w rozporządzaniu prawem własności zabytków, status znalezionych "skarbów",

	ubezpieczanie zbiorów) - Podmioty zajmujące się ochroną zabytków i dziedzictwa kultury - Ochrona administracyjno-prawna zabytków (rejstry zabytków, pozwolenia konserwatora zabytków, ewidencje zabytków, reklama umieszczana na zabytkach) - Prawo autorskie - zasady ochrony zabytków będących utworami (<i>droit de suite</i>, reprodukcje zabytków, opracowania naukowe i rekonstrukcje zabytków, domena publiczna, dzieła osierocone, autorstwo (atrybucja) przedmiotów zabytkowych)
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	- J. Włodarski, K. Zeidler, (red.) <i>Prawo muzeów</i>; Wolters Kluwer Warszawa 2008 - M. Dreła, <i>Własność zabytków</i>, Beck, Warszawa 2006 - K. Zeidler, <i>Prawo ochrony dziedzictwa kultury</i>, Wolters Kluwer, - K. Zalasńska, <i>Ochrona zabytków. Orzecznictwo z komentarzem</i>, LexisNexis, Warszawa 2010 - J. Barta, R. Markiewicz, <i>Prawo autorskie</i>, Warszawa 2008 - Z. Radwański, <i>Prawo cywilne - część ogólna</i>, wyd. 9, Beck, Warszawa 2009 - E. Gniewek, <i>Prawo rzeczowe</i>, Wyd.6, Beck, Warszawa 2006 - S. Waltoś, <i>Kodeks etyki ICOM dla muzeów</i>, Wolters Kluwer, Warszawa 2009 - M. Niedźwiedź, <i>Obrót dobrami kultury w Unii Europejskiej</i>, ZN UJ PWiOWI, 2000, z. nr 73. - E. Małachowicz, <i>Ochrona środowiska kulturowego</i>, PWN, Warszawa 1988 (lub wyd. późniejsze) - K. Zalasńska, <i>Prawna ochrona zabytków nieruchomych w Polsce</i>, Wolters Kluwer, Warszawa 2010

Nazwa przedmiotu	Konserwacja zabytków architektury (obowiązkowe konwersatorium z egzaminem)
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	Wprowadzenie do ochrony zabytków ODK-I-02-03
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	mgr inż. arch. Piotr Stępień
Sposób realizacji	konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład konwersatoryjny, w tym zajęcia terenowe w wybranych zabytkach architektury w trakcie prac konserwatorskich
Sposób zaliczenia przedmiotu	Egzamin pisemny
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Wiedza studenta jest sprawdzana w toku egzaminu pisemnego, a jego podstawą są informacje zaprezentowane na zajęciach, a także zawarte w literaturze podanej w opisach w KRK lub sylabusach. Zaliczenie na podstawie udziału w zajęciach; egzamin pisemny.
Opis przedmiotu	Pojęcia podstawowe – zabytek, zabytek architektury, zespół architektoniczny, zespół urbanistyczny, krajobraz kulturowy; architektura a budownictwo; specyfika zabytków architektury i budownictwa jako obiektów użytkowych; - Współczesna doktryna konserwacji zabytków architektury – od Karty Weneckiej do początków XXI wieku; autentyzm/autentyczność, integralność, <i>primum non nocere</i>, minimum interwencji, odwracalność, kompatybilność, rodzaje interwencji (konserwacja, restauracja, reintegracja, odbudowa, rekonstrukcja itd.); różnica pomiędzy remontem budowlanym o konserwacją/restauracją zabytku architektury - Inwentaryzacja i badania zabytków architektury - Czynniki niszczące w zabytkach architektury - Metody zabezpieczenia i wzmocnienia konstrukcyjnego budowli murowanych - Zabezpieczenia przeciwwilgociowe w zabytkach architektury – technologie historyczne i współczesne - Konserwacja wątków ceglanych; -Konserwacja wątków kamiennych, posadzek i kamiennego detalu architektonicznego - Tynki w budowlach zabytkowych: technologie historyczne, konserwacja tynków zabytkowych, uzupełnienia tynków, współczesne technologie tynków w obiektach zabytkowych; tynki renowacyjne, kompresowe i in.; sztukaterie, sgraffito i technologie pokrewne - Konserwacja budowli drewnianych i elementów drewnianych w budowlach murowanych - Adaptacja budynków zabytkowych do współczesnych funkcji

	użytkowych, instalacje techniczne; konserwacja a kreacja architektoniczna - Konserwacja w skali urbanistycznej i krajobrazu kulturowego
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Podstawowa: - E. Małachowicz, <i>Konserwacja i rewaloryzacja architektury w środowisku kulturowym</i>, wyd. IV popr. i uzup., 2007 - M. Brykowska, <i>Metody pomiarów i badań zabytków architektury</i>, Warszawa 2003 - M. Arszczyński, <i>Idea – pamięć – troska. Rola zabytków w przestrzeni społecznej i formy działań na rzecz ich zachowania od starożytności do połowy XX wieku</i>, Malbork 2007 Uzupełniająca: - <i>Vademecum Konserwatora Zabytków – międzynarodowe normy ochrony dziedzictwa kultury</i>, „Biuletyn ICOMOS” 1996 - M. Kurzątkowski, <i>Mały słownik ochrony zabytków</i>, Warszawa 1989 - W. J. Affelt, <i>Dziedzictwo w budownictwie</i>, Gdańsk 1999 - B Rymaszewski, <i>O przetrwanie dawnych miast</i>, Warszawa 1984 - <i>Współczesne problemy teorii konserwatorskiej w Polsce</i>, pr.zbior., ICOMOS, Warszawa - Lublin 2008 - Z. Mączyński, <i>Elementy i detale architektoniczne w rozwoju historycznym</i>, Warszawa 1956 (reprint 1997) - D. Kłosek-Kozłowska, <i>Ochrona wartości kulturowych miast a urbanistyka</i>, Warszawa 2007

Nazwa przedmiotu	Konserwacja zabytków malarstwa i rzeźby (obowiązkowe konwersatorium na zaliczenie)
Nazwa jednostki prowadzącej przedmiot	Instytut Historii Sztuki
Nazwa i kod przedmiotu w module	Wprowadzenie do ochrony zabytków ODK-I-02-05
Język kształcenia	Polski
Typ przedmiotu	Obowiązkowy (w ramach modułu)
Imię i nazwisko osoby/osób prowadzących przedmiot	Mgr Marcin Ciba
Sposób realizacji	Konwersatorium
Wymagania wstępne i dodatkowe	Brak
Liczba godzin zajęć dydaktycznych	30
Stosowane metody dydaktyczne	Wykład konwersatoryjny, w tym zajęcia terenowe w wybranych zabytkach architektury w trakcie prac konserwatorskich
Sposób zaliczenia przedmiotu	zaliczenie z oceną
Forma i warunki zaliczenia, metody i kryteria oceniania	Zaliczenie na podstawie udziału w zajęciach
Opis przedmiotu	Zajęcia mają charakter praktyczny i prowadzone są w pracowni konserwatorskiej przy klasztorze Dominikanów w Krakowie. Studenci poznają w praktyce problemy konserwacji jednostkowych dzieł sztuki i konfrontują konkretny przypadek z założeniami teoretycznymi poznanyymi w trakcie wykładów. Zajęcia przygotowują uczestników do współpracy w praktyce zawodowej z konserwatorami dzieł sztuki, w tym w sposób szczególny do podejmowania decyzji w kwestiach konserwatorskich wymagających wiedzy z zakresu prawa o ochronie zabytków, historii sztuki i konserwacji zabytków
Wykaz literatury podstawowej i uzupełniającej, obowiązującej do zaliczenia danego modułu	Literatura podawana jest na początku zajęć w zależności od doboru dzieł sztuki i przypadków omawianych